

РЕШЕНИЕ

№ 2843

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4675** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.250 ГПК.

Постъпила е молба от жалбоподателя Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /ГД ПБЗН/, ЕИК[ЕИК], представлявана от директора гл. комисар А. Д. за допълване на постановеното по делото решение както следва:

- първия диспозитив да се допълни с текст: „определя се окончателно одобрената сума за плащане по искане № 31/10.02.2023 в размер на 0,00 лв. и се задължава бенефициентът да възстанови сумата в размер на 469 271,76 (366 205,90лв минус 41 307,77лв. минус 794 169,89лв.) представляващи размер на установено задължение по процесния проект“

- да се допълни и диспозитива в частта за разноските в смисъла изложен в мотивите на акта като ответникът се осъди да заплати дължимите разноски.

Насрещната страна ръководителя на управляващия орган на ОП „Околна среда“ 2014-2020г. не взема становище по искането.

Административен съд София-град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

По силата на чл.250, ал.1 ГПК страната може да поиска да бъде допълнено решението, ако съдът не се е произнесъл по цялото ѝ искане. Молба за това може да се подаде в едномесечен срок от връчването на решението или от влизането му в сила.

Решението е съобщено на ищеца на 07.03.2024 г., поради което молбата е подадена в срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

След като се е произнесъл в полза на жалбоподателя, в решението съдът е формирал воля за присъждане на претендираните от същия разноски. Изрично в мотивите е посочено, че при този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноски в общ размер на 1800 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 1700 лева и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева съгласно чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК и чл.37 от Закона за правната помощ, както и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, но поради технически пропуск е пропуснал да довърши осъдителния диспозитив в този смисъл, поради което молбата следва да бъде уважена в тази част.

В останалата част искането следва да бъде отхвърлено.

В конкретния случай съдът е сезиран с жалба от ГД ПБЗН срещу Решение от 09.03.2023 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 г. /РУО на ОПОС/ с искане за отмяната му в частта по т.1 и т.3. Искането за допълване на съдебното решение, както по чл.250 ГПК така и по чл.176 АПК може да се обоснове само и единствено с размера и обхвата на заявените по делото искания на страните. Липсва каквото и да е искане от страна на жалбоподателя, по което съдът не се е произнесъл, за да е налице непълно съдебно решение. Видно от жалбата на ГД ПБЗН в нея не е имало искане за осъждане ответника да плати доброволно възстановените от бенефициента суми.

С Решение № 1411 от 05.03.2024 г, постановено по адм. дело № 4675/2023г., АССГ, 80-ти състав съдът е отменил изцяло решението за верификация в обжалваните части, с което е изчерпало и предмета на делото.

Следва да се добави, че се иска изрична отмяна на формирано в мотивната част на оспорвания акт волеизявление на управляващия орган за възстановяване на вече изплатена сума, което е направено с оглед окончателното му решение за прихващане на дължими суми. Това волеизявление обаче е функция от взетото решение и то следва процесуалната съдба на решението. Дали към настоящия момент има или не основания доброволно възстановената сума да се държи от управляващия орган не е предмет на настоящето производство. С решението си съдът само е констатирал наличието на съществени процесуални пропуски от страна на административния орган при изготвяне на обжалваното решение, поради което го е отменил и върнал на органа за ново произнасяне. В този случай съдът въобще не е излагал мотиви по същество дали претендираните разходи следва или не да бъдат верифицирани, а и не разполага с правомощието сам да определя размер на верифицираните суми и да разпореди изплащането им в каквато насока също се иска да бъде постановен диспозитив.

По изложените съображения съдът

РЕШИ

ДОПЪЛВА на основание чл.250 ГПК постановеното по делото Решение № 1411 от 05.03.2024 г., както следва:

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /ГД ПБЗН/ сторените от жалбоподателя разноси, в общ размер на 1800 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 1700 лева и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева съгласно чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК и чл.37 от Закона за правната помощ, както и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Отхвърля искането за допълване на постановеното решение в останалата му част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: